

Projekt Šance – První preventivní a humanitární program pro komerčně sexuálně zneužívané děti a mládež, oběti obchodování s lidmi, které žijí v ČR v zapomnutí...

Projekt Šance – The first preventive and humanitarian programme for commercially sexually abused children and adolescents, victims of trafficking in humans, living in limbo... in the Czech Republic.

Projekt Šance – Das erste Vorbeugungs- und Humanitätsprogramm für kommerziell sexuell missbrauchte Kinder und Jugendliche, Opfer des Menschenhandels, die in Tschechischen Republik im Vergessen leben...

Projekt Šance, o. s.

Ve Smečkách 28,
110 00 Praha 1
Tel.: 224 827 378

NONSTOP Linka Šance

Tel./Fax/Zázn.: 222 211 797
www.sance.info * info@sance.info

v roce 2009 si připadáme jako na houpačce. A přestože celosvětová krize výrazně ovlivnila i náš rozpočet skrze naše partnery, podařilo se úspěšně rozšířit tým prodejců propisek, které v dílně montují v rámci pracovní terapie naši klienti. Vedle dlouholetého partnera společnosti Start People nám v roce 2009 začala s prodejem pomáhat i společnost Manpower. V posledních dnech se k podpoře českých „dětí ulice“ připojuje i společnost TNT Post ČR, člen koncernu TNT, která bude distribuovat dopisy firmám s nabídkou odkupu propisek. Přes velké problémy, které tento rok přináší, jsme velmi rádi, že problémy z předchozího roku se tím daří pomalu řešit.

Od začátku roku jsme klientům na odměnách za práci vyplatili **203 339 Kč**. Díky problémům s kvalitou některých dílů propisek byla klientům zvýšena odměna za smontování a zabalení propisky na 2 Kč/ks, což klienti přijali s nadšením a potleskem.

László Sümegh, koordinátor k tomu říká:

Pro mnohé z „dětí ulice“ je skládání propisek Mount Everestem, jehož jsou při svém mentálním a sociálním rozvoji schopny dosáhnout. Bez PRACOVNÍ TERAPEUTICKÉ DÍLNY by neměly šanci získat základní sociální návyky potřebné pro zařazení se do české pracující společnosti. Neměly by na vybranou ve své životní situaci a musely by své živobytí vydobývat na ulici... Dál by tak přežívaly na „účet“ daňových poplatníků ČR, mezi ulicí a vězením. Provoz od roku 2007 v praxi ukázal a potvrdil nám, že vlivem pracovní terapie je pravděpodobné, že se „většina“ z nich stane daňovými poplatníky.

Během celého roku 2008 probíhal v Projektu Šance, o.s., **audit účetnictví**, který byl v roce 2009 ukončen výrokem. Pro snížení nákladů uveřejňujeme dokumenty týkající se auditu na našich webových stránkách www.sance.info v rubrice AUDIT – a audit pokračuje samozřejmě dál...

Rovněž program podporovaného bydlení funguje podle našich představ. Od začátku roku 2009 jsme za bydlení klientů zaplatili **165 124 Kč**. Tuto částku klienti snižují svým spolupřídem na bydlení, který se jim strhává z pracovní terapie. Od začátku roku si klienti sami zaplatili 50 144 Kč. Podíl klientů se mění podle délky ubytování i jejich individuálních schopností. Podíl se pohybuje od jedné třetiny, což odpovídá dennímu smontování a zabalení 28 propisek, až ke třem čtvrtinám. Výhledově klienty směřujeme k tomu, aby se osamostatnili a bydlení si platili sami.

Martin, který v rámci pracovní terapie pokresluje tašky, které jsme Vám v tomto roce už představili, začal malovat i na svíčky...

Až na to, že občas do práce zaspí, daří se mu, chtěl by si dokončit vzdělání a rád by svůj talent využil i v další práci, až k tomu jednou dospěje a „vyletí“ z dílny z Domu Šance...

A příběhy našich klientů se vyvíjí někdy až překotně... Mirkův životní příběh jsme Vám popisovali v minulém dopise. Kluk, který byl na „odpis“, se neuvěřitelně zvedl a zavázal se, že bude-li moci bydlet v bytě se svojí přítelkyní, bude si hradit svůj podíl ze třech čtvrtin. Nejdříve se tomu smál, že to bude jednoduché. Ale když zjistil, že musí denně na bydlení odevzdávat 78 propisek, zkoumal dohodu o bydlení, máme-li mu strhávat jen 708 Kč nebo 780 Kč týdně, úsměv ho přešel. Hrdinsky to ale přijal, a jak stoupají naše výchovné nároky..., zvládá to. Asi ještě nikdy v životě neměl takové zázemí jako teď. Asertivně se pak hlásil i k úklidu ve streetworkcentru, což budilo trochu rozpaky vzhledem k jeho pořádkumilovnosti... ale zkusíme to s ním.

V minulém dopise jsme se Vám nezmínili o druhém klukovi „z plakátu“. Dnes se můžeme přiznat, že to bylo záměrné. Poté, co ho vlastní matka dala do děčáku a nechala si místo něj nového přítele, i poté, co mu tatínek otevřel jen na řetízek od dveří, to s ním bylo čím dál tím horší... V srpnu Lászla vyhledal v katastrofálním zdravotním stavu a požádal ho o pomoc. Půl dne s ním pak László jezdil po Praze a nakonec byl Honza úspěšně hospitalizován. Na poslední chvíli. Žloutenky, kterými je nakažený, mohly mít svou další oběť. Už z nemocnice se hlásí do dílny a požádal i o možnost bydlení. Taková prosba se samozřejmě odmítnout nedá a my doufáme, že jednou i jeho dny budou šťastnější.

A příběhů s klienty je mnoho. Dušan naše rady do života neposlechl. Jeho zájem o svou budoucnost byl jen občasný. Chtěl se mít dobře jak ostatní, kteří chodí do práce, ale bez práce. Raději se stal klientem organizací, kterým stačí, že je... Martin II. si našel práci jako telefonní operátor. Uvidíme, jak svou příležitost s bydlením využije. Tomáš by měl do konce srpna nastoupit do dílny, ale uvidíme, zda nepodlehne okolím, ve kterém je nucen na ulici žít... zda jiné zájmy zdánlivě pohodové pro něj nebudou důležitější...

Vážená paní, vážený pane,

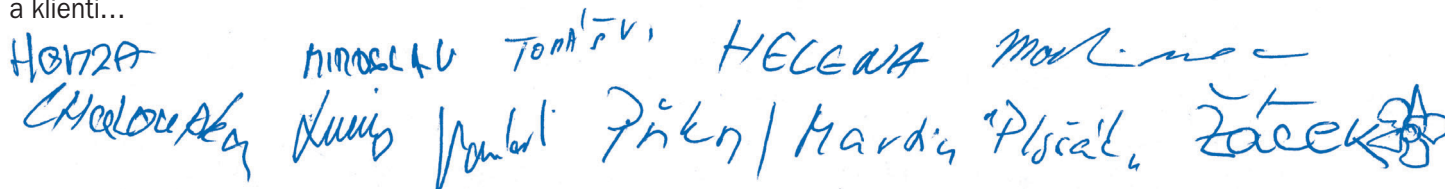
někdy je to „boj“ o lepší život našich klientů. Někdy nám nezbyvá nic jiného než poukázat na to, že tím nepřítelem jsou často klienti sami sobě. Ale nevzdáváme se a děkujeme za Vaši přízeň, za Vaši podporu, za Vaše dopisy i emaily.

S úctou Vás srdečně zdraví

László Sümegh
koordinátor

Pavel Kozler
asistent, autor dopisů

a klienti...

1. 25. června navštívil Dům Šance – nouzový provoz generální ředitel **HSBC Bank plc - pobočka Praha** Arjan van den Mortel, v tašce z pracovní terapie si odnesl i ručně malovanou svíčku a vyfotil se s Lászlem Sümeghem.
2. Marta Kubišová, Petra Janů, Milan Hajn – emělecký ředitel divadla Ungelt a László Sümegh s klienty na představení Marta Kubišová a její přátel na letní scéně divadla Ungelt 3. srpna.
3. Aktuální výstavou v galerii Rudolfinum „Spodní proud“ opět klienty s Lászlem osobně a fenomenálně provedl ředitel galerie Dr. Petr Nedoma. Na začátku nás bylo s Lászlem 14. Když jsme si na závěr prohlíželi výstavu Damiana Hirsta, bylo nás víc než 20. To se nám vždycky líbí. Jak postupujeme výstavou v galerii a pan Dr. Nedoma v rámci výkladu uvazuje, jaké pohyby umělci měli, nenápadně se k nám přidávají další návštěvníci, kteří s námi popocházejí dál. Máme dojem, že někteří ani neví, kdo nás provází, ale výklad i úvahy je baví stejně jako nás. Na konci pak spolu s námi zatleskali. Možná si říkáte, že pro „dětí ulice“ je podobná instituce náročná. Výklad a lidský přístup pana ředitele i jeho trpělivé odpovídání na dotazy klientů ale vše převedou do krásného kulturního zážitku, který snad osvěžuje duše nás všech.
4. A po „osvěžení duše“ v galerii Rudolfinum si klienti přáli navštívit bývalý Dům Šance na Praze 5, odkud nám dal „vyhazov“ starosta Městské části Prahy 5 Milan Jančík /ODS/ spolu se svou radou. Ještě 24. 4. 2008 média informovala o cíli starosty vybudovat v objektu školku. A jaká je situace dnes? **Vítala nás zavřená vrata, klienti Projektu Šance marně zvonili...** Dodnes je objekt opuštěný, nevyužitý, zanedbaný... přesto klienti na Dům Šance na Praze 5 vzpomínají v dobrém, i když tam neměli sprchu, teplou vodu, pračku/sušku, nové počítače, jako mají v nouzovém provozu na Praze 9. Škoda, že politici a úředníci, kteří jsou také tátové a mámy a mají zde být pro lidi, si dovolí svým nezodpovědným rozhodnutím ublížit i těm nejslabším z nás, „dětím ulice“, a osud české mládeže z dětských domovů je jim zcela lhostejný. Mají být na co hrdí!

